

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА УГОВОРА ИЗМЕЂУ СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ И БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ О ПРАВНОЈ ПОМОЋИ У ГРАЂАНСКИМ И КРИВИЧНИМ СТВАРИМА

Члан 1.

Потврђује се Уговор између Републике Србије и Босне и Херцеговине о изменама и допунама Уговора између Србије и Црне Горе и Босне и Херцеговине о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима, сачињен у Београду 26. фебруара 2010. године, у оригиналу на српском језику и службеним језицима у Босни и Херцеговини - босанском језику, српском језику и хрватском језику.

Члан 2.

Текст Уговора у оригиналу на српском језику гласи:

У Г О В О Р

између Републике Србије и Босне и Херцеговине о изменама и допунама Уговора између Србије и Црне Горе и Босне и Херцеговине о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима

Република Србија и Босна и Херцеговина, у жељи да сарадња између две државе даље јача и да узајамни правни саобраћај буде још ефикаснији, одлучиле су да се измени и допуни Уговор између Србије и Црне Горе и Босне и Херцеговине о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима сачињен у Сарајеву 24. фебруара 2005. године и у том циљу договориле се:

Члан 1.

У Уговору између Србије и Црне Горе и Босне и Херцеговине о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима, у називу Уговора речи: „Србије и Црне Горе” замењују се речима: „Републике Србије”, а у преамбули Уговора речи: „Србија и Црна Гора” замењују се речима: „Република Србија.”

Члан 2.

Члан 4. Уговора мења се и гласи:

„Члан 4.

(1) Ради пружања правне помоћи, према овом уговору, судови и други надлежни органи држава уговорница међусобно комуницирају преко својих надлежних органа, и то:

- 1) за Републику Србију – преко Министарства правде Републике Србије;
- 2) за Босну и Херцеговину – преко Министарства правде Босне и Херцеговине.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, ради пружања правне помоћи у управним стварима, као и код достављања позива за оставинску расправу или узимање наследничке изјаве у оставинском поступку, судови и други надлежни органи једне државе уговорнице могу непосредно да комуницирају са судовима, другим надлежним органима и странкама у другој држави уговорници.

(3) Одредба става 1. овог члана не искључује комуницирање дипломатским, односно конзуларним путем, ако за то постоје оправдани разлози.

(4) У хитним случајевима, у кривичним стварима, судови и други надлежни органи држава уговорница могу комуницирати и преко Међународне организације криминалистичке полиције (ИНТЕРПОЛ).

(5) У случајевима из става 4. овог члана, судови и други надлежни органи држава уговорница обавезни су да примерак замолнице у кривичним стварима доставе министарству правде. ”

Члан 3.

Члан 15. мења се и гласи:

„Члан 15.

Министарство правде Републике Србије и Министарство правде Босне и Херцеговине даваће, на захтев, једно другом текст прописа који важе или су важили на територији њихове државе, а по потреби и обавештења о одређеним правним питањима у вези са материјом која је предмет Уговора. ”

Члан 4.

У члану 23. додаје се нови став 2. који гласи:

„(2) За упис чињенице развода брака у матичне књиге, на основу правоснажне судске одлуке није потребно да се спроведе поступак признања предвиђен чланом 30. Уговора. ”

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 3. и 4.

Члан 5.

У члану 26. став 2. Уговора мења се и гласи:

„(2) Судском одлуком у смислу става 1. овог члана сматра се и поравнање закључено пред судом, као и одлука другог органа која је у држави у којој је донета изједначена са судском одлуком, односно судским поравнањем, ако се њом регулишу односи у статусним, породичним и имовинско-правним односима са међународним елементом. ”

Члан 6.

Члан 32. мења се и гласи:

„Члан 32.

(1) Општи видови правне помоћи обухватају:

1) извршење процесних радњи, као што су позивање и достављање писмена, саслушање окривљеног, испитивање сведока и вештака, увиђај, претрес просторија и лица, привремено одузимање предмета;

2) примену мера, као што су надзор и снимање телефонских и других разговора или комуникација и оптичка снимања лица, контролисана испорука, пружање симулованих пословних услуга, склапање симулованих правних послова, ангажовање прикривеног истражника, рачунарско претраживање и обрада података;

3) размену обавештења и достављање писмена и предмета који су у вези са кривичним поступком у држави молиљи, достављање података без замолнице, коришћење аудио и видео-конференцијске везе, формирање заједничких истражних тимова;

4) привремену предају лица лишеног слободе ради испитивања пред надлежним органом државе молиље.

(2) Уз замолницу за претрес лица или просторија или заплону, односно привремено одузимање предмета, прилаже се један примерак или оверен репис одлуке органа који моли ову радњу.

(3) Предмете и изворнике аката и писмена који су достављени ради извршења замолнице, страна молиља вратиће што пре замољеној држави, уколико их се она не одрекне. ”

Члан 7.

У члану 36. став 3. Уговора мења се и гласи:

„(3) Сагласност за присуствовање представника заинтересованих правосудних органа и других лица државе молиће у смислу става 2. овог члана, у Републици Србији даје Министарство правде Републике Србије, а у Босни и Херцеговини Министарство правде Босне и Херцеговине, уз претходно прибављено мишљење органа замољене државе пред којим се води поступак. ”

Члан 8.

После члана 36. додаје се члан 36а. који гласи:

„Заједнички истражни тимови

Члан 36а

(1) Ако то оправдавају околности случаја, споразумом надлежних правосудних органа држава уговорница могу се формирати заједнички истражни тимови ради предузимања координисаних и усклађених истражних радњи, нарочито када се ради о тешким облицима криминала.

(2) Заједнички истражни тим формира се за сваки конкретан случај, на начин што захтев путем Министарства правде подноси надлежни орган који предлаже формирање заједничког истражног тима, а исти се доставља Министарству правде друге државе уговорнице, које тај захтев прослеђује надлежном органу те државе.

(3) Одлуку о прихватању захтева за формирање заједничког истражног тима доноси надлежни орган замољене државе, која истовремено и формира део тима стране уговорнице.

(4) Споразум о формирању заједничког истражног тима закључују руководиоци правосудних органа из чијег састава је састављен заједнички истражни тим.

(5) Заједнички истражни тим доставиће извештај о своме раду Министарству правде.

(6) Споразумом о формирању заједничког истражног тима, одређује се вођа тима, чланови и делегирани чланови тима, надлежност и време деловања тима.

(7) Делегирани чланови тима имају право да присуствују свим истражним радњама које спроводи заједнички истражни тим, осим онима којима то није дозвољено по домаћем праву државе на чијој територији се спроводи истражна радња.

(8) Заједнички истражни тим предузима процесне и друге радње на територији држава уговорница.

(9) Заједнички истражни тим делује и поступа у складу са кривичним законодавством државе уговорнице на чијој се територији предузима истражна радња у циљу прикупљања података и доказа.

(10) Информације које би биле важне надлежним органима двеју држава уговорница, а до којих су чланови или делегирани чланови тима дошли у току свог рада у тиму, могу се, уз сагласност обе стране користити и за кривично гоњење у случајевима за које није формиран заједнички истражни тим. ”

Члан 9.

Члан 37. мења се и гласи:

„Члан 37.

(1) Државе уговорнице обавештавају једна другу о свим осудама држављана друге државе уговорнице, односно лица која су рођена на територији друге државе уговорнице. Обавештења о осудама државе уговорнице достављају преко органа из члана 4. став 1. овог уговора.

(2) Правосудни орган једне државе уговорнице пред којим се води кривични поступак може од државног органа друге државе уговорнице надлежног за вођење казнене евиденције и непосредно да затражи извод из казнене евиденције.

(3) Државе уговорнице, на молбу, достављаће једна другој податке о лицима која су држављани друге државе уговорнице, а која се налази под истрагом или против којих је покренут кривични поступак на територији друге државе уговорнице.”

Члан 10.

После члана 37. додаје се члан 37а који гласи:

„Достављање података и без замолнице

Члан 37а

(1) Државе уговорнице могу и без претходно упућене замолнице достављати једна другој податке о кривичним делима и учиниоцима до којих су дошле, уколико сматрају да би ти подаци могли бити од користи за покретање или вођење кривичног поступка или би могли довести до упућивања замолнице сходно одредбама овог уговора.

(2) Достављање података из става 1. овог члана врши се само у случају да то не омета вођење кривичног поступка пред домаћим правосудним органима.”

Члан 11.

У члану 39. додају се нови ст. 2. до 4. који гласе:

„ (2) Осим услова из става 1. овог члана, приликом доношења одлуке о уступању гоњења цениће се и следеће околности:

- 1) могућност обезбеђења присуства окривљеног лица,
- 2) могућност извршења пресуде уколико иста буде донесена,
- 3) у којој држави ће бити остварена боља рехабилитација лица уколико буде осуђено,
- 4) место где се налази главни или највећи део доказног материјала,
- 5) да ли се окривљено лице у замољеној држави налази на издржавању казне или треба да издржава казну која подразумева лишење слободе,
- 6) могућност обезбеђења имовинско-правног захтева и други интереси оштећеног.

(3) Приликом доношења одлуке о уступању кривичног гоњења за кривична дела против човечности и међународног хуманитарног права посебно

ће се ценити држављанство и пребивалиште осумњиченог, окривљеног или оптуженог лица.

(4) У случају да се против лица из става 3. овог члана води кривични поступак за исто кривично дело у обе државе уговорнице, одлука о уступању кривичног гоњења биће донета на основу околности из наведеног става. ”

Досадашњи став 2. постаје став 5.

Члан 12.

У члану 40. став 2. тачка 4) Уговора мења се и гласи:

„ (4) Изјаве оштећених или писану информацију о разлозима због којих изјаву није могуће прибавити. ”

Члан 13.

После члана 40. додаје се члан 40а. који гласи:

„Захтев за притварање пре подношења за молнице

Члан 40а.

(1) У хитним случајевима надлежни органи држава уговорница могу поднети захтев за привремено притварање пре подношења за молнице.

(2) Захтев садржи:

1) податке потребне за утврђивање истоветности лица за које ће бити захтевано уступање кривичног гоњења,

2) чињенични опис и правну квалификацију дела,

3) изјаву о постојању судске одлуке или оптужног акта,

4) изјаву да ће бити поднета за молница.

(3) Захтев се подноси надлежном органу замољене државе непосредно, преко Министарства правде или преко Међународне организације криминалистичке полиције (ИНТЕРПОЛ). ”

Члан 14.

Поједина питања која нису уређена овим уговором, као и промена органа сарадње између држава уговорница решаваће се разменом нота дипломатским путем.

Члан. 15.

(1) Овај уговор подлеже потврђивању.

(2) Уговор ступа на снагу тридесетог дана од дана пријема последње од нота којима се државе уговорнице узајамно обавештавају о спроведеном поступку потврђивања у складу са њиховим законодавством.

(3) Уговор ће се привремено примењивати од дана потписивања. Привремена примена Уговора престаје даном ступања на снагу Уговора или 30 дана након пријема обавештења једне од држава уговорница којим обавештава другу државу уговорницу о својој намери да не постане чланица овог уговора.

Овај уговор је сачињен у Београду дана 26. фебруара 2010. у два оригинална примерка, сваки на српском језику и службеним језицима у Босни и Херцеговини - босанском језику, српском језику и хрватском језику, с тим да су сви текстови подједнако веродостојни.

ЗА РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ

Снежана Маловић, с.р.

ЗА БОСНУ И ХЕРЦЕГОВИНУ

Бариша Чолак, с.р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори”.